

Прилеп, Кратово, Битоля, Тиквеш, Охрид и пр. от Йордан Х. Константинов, Света гора и манастирите от Константин Д. Петкович, с. Жеравна от С. Вълков, „Статистическо описание на кааза Ески-Загра“ от неизвестен автор и пр. Пети са исторически и фолклорни бележки - българска митология, притчи, гатанки, славянски обичаи, народни обичаи от Петко Р. Славейков, Йордан Х. Константинов, С. Вълков. Шести са по здравни въпроси - нужда за българска болница в Цариград и за бедни българи в Търново. Такива са статиите на д-р Струмски от Цариград, писма и завещание на М. Кифалов от Букурещ. Седми са речи или църковни слова при църковни и народни празненства на св. Кирил и Методий, при училищни изпити и в тържествени събрания.¹⁷

Печатат се статистически сведения, описания, хигиенни съвети, стопански вести, народни песни и приказки, притчи и четива като „Описание на железните пътища“, „Бирманци и нравите им“, „Магнит за градушка“, „Залъгване“ и други забавни материали.¹⁸

На страниците на вестника има дописки, които разкриват ежедневието на българите - нападения на разбойнически банди, природни бедствия, епидемии, пожари. Първата дописка се явява в брой 7 на вестника от Стара Загора, втората в брой 14 от Свищов и трета - в брой 20 от с. Черковна, недалеч от Провадия. През 1848 г. броят на дописниците се увеличава. За училищата, за изпити на учениците от Шумен, Ески-Джумая, Лом. Срещат се дописки и от юридически лица - еснафи и общини. Такива са от кожухарския еснаф в г. Тулча (бр. 58) и от гражданското „общество“ (община) в Търново (бр.35) 1849 г. Кожухарите разправят как са празнували деня на своя патрон - св. Илия, как след църковна служба се сбирали и „за голямо свое веселие определили от общата кутия да получават еснафски Цариградски вестник, та да го четат.“

В средата на XIX век масово в страната възникват девически училища. Много търговци и еснафи отпускат средства за организиране на такива, а плеяда възрожденски дейци подчертават нуждата от девическо образование.¹⁹ Тези инициативи са подкрепени и от Иван Богоров. По този повод през 1848 г. „Цариградски вестник“ излиза със статия „Отхранване на девойките“, в която е изтъкната необходимостта от девически училища.

Вестникът редовно поддържа и художествен отдел, в който са поместени преводни работи. Богоров въвежда романа в българската преса чрез „Цариградски вестник“ като европейска практика. Първият роман намерил място, като подлистник в „Цариградски вестник“, е преведеният от самия Богоров „Чудесиите на Робенсина Крусо“ от Даниел Дефо. В подлистници излизат и повестите „Индийска